

CicleA

15è diumenge del temps de durant l'any

Evangelí

No hi ha pitjor cec...

En l'evangelí d'aquest diumenge es llegeix la paràbola del sembrador. De fet, el sembrador fa ben poca cosa perquè el gra cau en llocs ben diversos. Els grans protagonistes són el gra i els receptors. El text s'estructura en tres parts: 1) La sembra, 2) L'acceptació de la Paraula i 3) la implantació imparabile del Regne. L'estructura del text és la d'un tríptic en què la part del mig és la més important. Però el fragment del mig és un fragment estrany, presidit per una citació d'Isaïes, encara més estranya. De fet, és la interpretació – conseqüència del fet de sembrar. La llavor sembrada no és acceptada. El text d' Isaïes s'ha d'interpretar en el sentit que el predicador ha de saber, d'entrada, que la seva predicació no serà acollida. Hi ha una insistència enorme en el veure i escoltar (5 vegades). Les 3 en negatiu indiquen l'obstinació reiterada a no acollir la predicació que hom rep. Veure i escoltar indiquen també que la predicació del missatge es fa en dues dimensions: els fets, els actes que són captables per la vista i les paraules que són captades per l'oïda. En aquesta part central hi ha el rovell de l'ou de la interpretació de la paràbola: el problema no rau en el tipus de terreny on va a parar la llavor, sinó en una disponibilitat interior negativa que d'entrada obstaculitza qualsevol penetració de la predicació i del missatge.

El text primitiu acabava aquí. Molt dur, oi? La interpretació final de la paràbola es va afegir posteriorment a fi de suavitzar la cosa. La llavor acabarà donant fruit. Amb diverses intensitats, però donarà fruit. Els terrenys on la llavor no creix són indicatius que, malgrat els obstacles, el Regne de Déu s'acabarà imposant.